

Weinhold Legal

Legal Update

ZÁŘÍ 2026

Obsah

Aktuality z legislativy

[Návrh novely zákona o účetnictví a nová pravidla pro ESG reporting](#)

[Nové nařízení EU o zadávání veřejných zakázek \(Public Procurement Act\)](#)

Aktuality z judikatury

[Střet zájmů zaměstnance a intenzita porušení pracovních povinností](#)

[Porušení odborné péče při prodeji zástavy mimo veřejnou dražbu](#)

Připravované akce

15.10.2026 - [Smluvní ujednání s dodavateli podle nového zákona o kybernetické bezpečnosti – prakticky, do hloubky a v souvislostech](#)

21.10.2026 - [Co \(ne\)dělat v marketingu: Právo v situacích, které řešíte každý den](#)

Články

[Nový judikát k valnému shromáždění](#)

Petr Šuchma, epravo.cz

[Co všechno je možné zařadit do bodu pořadu jednání valné hromady s.r.o.](#)

Šimon Kroupa, epravo.cz

Informace uvedené v tomto bulletinu jsou prezentovány na základě našeho nejlepšího přesvědčení a poznatků získaných v době, kdy byl tento text dán do tisku. Nicméně, konkrétní informace vztahující se k tématům uvedeným v tomto bulletinu by měly být konzultovány dříve, než na jejich základě bude učiněno jakékoliv rozhodnutí.

Aktuality z legislativy

Návrh novely zákona o účetnictví a nová pravidla pro ESG reporting

Do Poslanecké sněmovny míří vládní návrh rozsáhlé **novely zákona o účetnictví**, která do českého právního řádu implementuje unijní směrnici o podávání zpráv o udržitelnosti (tzv. **CSRD**). Tato legislativní změna, jejíž plná účinnost je plánována na 1. ledna 2027, představuje stěžejní novinku pro korporátní klientelu, neboť **má zásadně rozšířit informační povinnosti podnikatelů v oblasti nefinančního reportingu**.

Návrh zákona nově počítá se zakotvením povinnosti pro vymezený okruh velkých a středních společností vyhotovovat zprávu o udržitelnosti jako jasně oddělenou součást výroční zprávy. V tomto dokumentu by dotčené subjekty měly detailně a strukturovaně popsat **vliv své činnosti na udržitelnost** (environmentální, sociální a lidskoprávní otázky) a zároveň uvést, jaký vliv mají tato rizika na vývoj, výkonnost a finanční postavení samotného podniku. Zákon v této souvislosti formálně zavádí princip takzvané dvojí významnosti (**double materiality**). Společnosti tak mají prokazovat nejen to, jak rizika spojená s udržitelností ovlivňují jejich vlastní hospodářský výsledek, ale zároveň i to, jaký dopad má samotná činnost podniku na jeho okolí a životní prostředí. Současně s těmito změnami by se měla komplexně aktualizovat i účetní terminologie tak, aby korespondovala s moderními evropskými standardy.

Nová úprava má mít rovněž významný přesah do oblasti *corporate governance*. Odpovědnost za to, že je zpráva o udržitelnosti vypracována v souladu s příslušnými evropskými standardy (ESRS), by měl plně nést statutární orgán společnosti. Návrh zákona navíc zavádí požadavek, aby tyto vykazované informace o udržitelnosti prošly povinným ověřením ze strany nezávislého auditora, což by s sebou pro společnosti mělo přinést nové procesní nároky.

Ačkoliv se u nového zákona po dokončení legislativního procesu předpokládá odložená účinnost, pro korporátní sféru představuje tento tisk jasný signál k postupné vnitřní přípravě. Jakmile bude legislativa finálně schválena, vyžádá si od dotčených společností včasné nastavení interních procesů a úpravu dodavatelských řetězců.

Nové nařízení EU o zadávání veřejných zakázek (Public Procurement Act)

Evropská komise představila dne 9. září 2026 legislativní návrh, který má přinést zcela zásadní reformu unijního práva veřejných zakázek. Namísto dosavadní roztržité úpravy založené na třech zadávacích směrnicích z roku 2014 (2014/12/EU, 2014/25/EU, 2014/23/EU) navrhuje Komise **jediné nařízení, přímo použitelné ve všech členských státech**. Podle odborné veřejnosti se jedná o největší koncepční změnu v oblasti veřejného zadávání v Evropské unii za posledních třicet let, jejímž cílem je odklon od minimální harmonizace k maximální jednotnosti.

Z pohledu právní a korporátní praxe je naprosto klíčový samotný přechod od formy směrnice k nařízení. Tento krok odstraní dosavadní nutnost transpozice do vnitrostátního práva členských států a zavede napříč celou Uníí **jednotná pravidla pro všechny zakázky přesahující stanovené finanční limity**. Cílem je sjednotit zadávací postupy a definitivně odstranit roztržitost národních úprav i takzvaný *gold-plating*, které dosud dodavatelům výrazně komplikovaly přeshraniční (ÚOHS) účast v zadávacích řízeních. V českém kontextu by přijetí nařízení znamenalo, že se stávající **zákon o zadávání veřejných zakázek (ZZVZ) pro nadlimitní režim stane z velké části obsoletním**, a vnitrostátní úpravy tak pravděpodobně zůstanou vyhrazeny pouze

Weinhold Legal

Legal Update

ZÁŘÍ 2026

podlimitní zakázky a specifika institucionálního dohledu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Zásadní věcnou novinkou předloženého návrhu je **zavedení takzvané evropské preference (Buy European)**. Tento institut má za cíl aktivně posílit postavení unijních dodavatelů a preferovat evropské produkty či služby na vnitřním trhu, a to zejména v technologicky či bezpečnostně strategických odvětvích. Zavedením této preference unijní legislativa reaguje na globální obchodní výzvy a asertivnější dotační politiku třetích zemí. Návrh zároveň mnohem silněji akcentuje **povinné uplatňování aspektů udržitelnosti**, čímž se dosud mnohdy fakultativní environmentální a sociální kritéria přesouvají do roviny pevných zadávacích podmínek.

Ačkoliv se návrh aktuálně nachází na samém počátku evropského legislativního procesu a bude nepochybně předmětem složitých vyjednávání v Evropském parlamentu a Radě EU, jasně deklaruje budoucí směřování Evropské unie v této oblasti. Očekávané sjednocení pravidel si pak do budoucna může vyžádat zcela odlišný přístup k tématu veřejných zakázek.

Aktuality z judikatury

Střet zájmů zaměstnance a intenzita porušení pracovních povinností

(Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. července 2026, sp. zn. 21 Cdo 3270/2025)

Nejvyšší soud se zabýval otázkou, zda skutečnost, že z konkurující činnosti neměl zaměstnanec žádný přímý majetkový zisk a šlo pouze o jednorázové jednání, snižuje závažnost porušení pracovních povinností natolik, že by nebylo možné přistoupit k platné výpovědi. Soud posuzoval případ **zaměstnance, který za zaměstnavatele nejprve uzavřel obchod ve zjevném střetu zájmů a následně vyvíjel konkurující činnost** úzce související právě s tímto obchodem.

V projednávané věci dal zaměstnavatel zaměstnanci leasingové společnosti výpověď pro závažné porušení pracovních povinností. Zaměstnanec sjednal u leasingové společnosti, ve které byl zaměstnán, pro společnost svého blízkého známého úvěr na pořízení užitkového vozu a zařídil u vedení schválení výrazně zvýhodněné (podlimitní) úrokové sazby, přičemž zatajil, že má ke klientovi osobní vazby. Pár dní po podpisu smlouvy poslal klientovi ze svého soukromého účtu půjčku ve výši 140 000 Kč a později dalších 30 000 Kč na provoz, navíc sám figuroval na webu klientovy firmy jako člen týmu a pracovní e-maily si přeposílal na soukromou adresu. Zásadním problémem bylo, že právě toto nově pořízené vozidlo začal žalobce pod svým jménem, s vlastním telefonním číslem a adresou bydliště veřejně inzerovat k pronájmu na několika webových platformách i sociálních sítích a sám si jej za úplaty půjčoval. Odvolací soud dospěl k závěru, že ve vytýkaném jednání nelze spatřovat porušení povinností takové intenzity, která by odůvodňovala rozvázání pracovního poměru. Svůj závěr opřel především o argument, že tato konkurující činnost byla ze strany zaměstnance pouze jednorázová, nezískal z ní žádný osobní prospěch a zaměstnavateli nevznikla žádná konkrétní majetková škoda.

Nejvyšší soud se s tímto mírnějším výkladem soudů nižších stupňů neztotožnil. Upozornil, že **pro posouzení platnosti výpovědi z pracovního poměru není vůbec určující, zda předmětný obchod zaměstnavateli nakonec přinesl zisk**, nebo zda mu naopak vznikla nějaká konkrétní újma. Rozhodující je samotný fakt, zda se zaměstnanec chová loajálně a v souladu s ustanovením § 301 písm. d) zákoníku práce, které zakotvuje povinnost střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele a nejednat v rozporu s jeho oprávněnými zájmy.

Nejvyšší soud rovněž potvrdil klíčové pravidlo pro posuzování míry zavinění: pokud se konkurující činnost zaměstnance týká přímo toho předmětu obchodu, který předtím za zaměstnavatele uzavřel ve střetu zájmů, taková věcná souvislost zásadně zvyšuje intenzitu porušení pracovních povinností. Na závažnosti tohoto porušení podle dovolacího soudu nic nemění ani skutečnost, že šlo o aktivitu ojedinělou, ze které zaměstnanec neměl žádný osobní zisk a která pro zaměstnavatele neměla faktické dopady. Rozhodnutí tak pro praxi posiluje postavení zaměstnavatelů při postihování neloajálního jednání a upřednostňování osobních vazeb před zájmy společnosti.

Porušení odborné péče při prodeji zástavy mimo veřejnou dražbu

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 21 Cdo 3155/2025 ze dne 4. srpna 2026)

Nejvyšší soud se v nedávném rozhodnutí vyjádřil k **limitům přímého prodeje zástavy mimo veřejnou dražbu**. Klíčovou otázkou bylo, jaké právní následky má situace, kdy zástavní věřitel sice formálně dodrží podmínky sjednané v zástavní smlouvě, **ale poruší svou zákonnou povinnost postupovat při prodeji s odbornou péčí** a prodá zástavu hluboko pod její aktuální tržní cenou. Soud rovněž vysvětlil, jakým okolnostem se přesně vztahuje dobrá víra třetí osoby (kupujícího) a jak posuzovat platnost ujednání o minimální kupní ceně.

V posuzované věci realizoval zástavní věřitel své právo k bytové jednotce jejím přímým prodejem. Zástavní smlouva stanovila, že prodejní cena nesmí klesnout pod 60 % hodnoty určené znaleckým posudkem, přičemž výslovně umožňovala využít i posudek vypracovaný o pět let dříve. Zástavní věřitel tuto formální smluvní podmínku dodržel a byt prodal za částku převyšující 60 % této historické ceny. V důsledku růstu cen nemovitostí a účelově negativní inzerce však šlo o částku hluboko pod skutečnou aktuální tržní hodnotou. Zástavní dlužník se následně domáhal určení svého vlastnického práva s tím, že zástavní věřitel nepostupoval s odbornou péčí a smluvní ujednání představovalo zakázané libovolné zpeněžení zástavy. Soudy nižších stupňů žalobě vyhověly, zpochybnily dobrou víru kupujícího a dovodily, že pro nezákonný postup věřitele je neplatná i samotná kupní smlouva.

Nejvyšší soud tyto závěry odmítl a provedl zásadní rozlišení mezi platností smluvních ujednání, porušením povinností věřitele a platností samotného převodu. Konstatoval, že primárním účelem § 1365 odst. 1 občanského zákoníku je vyvážit zájmy obou stran. Pokud zástavní věřitel zaviněně poruší svou povinnost a prodá věc zjevně pod cenou v důsledku nedostatečné odborné péče (např. tím, že si nezajistí aktuální ocenění), stíhá ho vůči zástavnímu dlužníkovi mimosmluvní odpovědnost za způsobenou škodu. Toto pochybení věřitele však samo o sobě **nečiní kupní smlouvu s třetí osobou absolutně neplatnou**. Zástavní dlužník se tak v podobných případech nemůže úspěšně domáhat vrácení nemovitosti, ale otevírá se mu cesta k uplatnění nároku na finanční kompenzaci rozdílu mezi dosaženou a skutečnou tržní cenou přímo vůči věřiteli.

Dovolací soud dále zdůraznil, že **dobrá víra nabyvatele** se podle zákona nevztahuje k tomu, zda věřitel dodržel pravidla odborné péče a prodal věc za tržní cenu, ale upíná se výlučně k samotnému oprávnění věřitele zástavu zpeněžit. K samotné zástavní smlouvě pak Nejvyšší soud uzavřel, že ujednání podmiňující prodej dosažením alespoň 60 % ceny určené znalcem **nelze automaticky považovat za zakázané ujednání o libovolném zpeněžení**. Takové podmínky totiž objektivně nebrání věřiteli v tom, aby svou zákonnou povinnost postupovat s odbornou péčí reálně splnil.

Weinhold Legal

Legal Update

ZÁŘÍ 2026

Informace uvedené v tomto bulletinu současně nelze chápat jako vyčerpávající popis relevantní problematiky a veškerých možných konsekvencí, a nemělo by na ně být plně spoléháno v jakýchkoliv rozhodovacích procesech ani by neměly být považovány za náhražku specifické právní rady, které by byla relevantní pro konkrétní okolnosti. Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář ani kterýkoliv právník uvedený jako autor těchto informací neodpovídají za jakoukoliv újmu, která by mohla vzniknout ze spoléhání se na zde uveřejněné informace. Dále si dovoluujeme poznamenat, že na některé záležitosti v tomto bulletinu uváděné mohou existovat různé právní názory z důvodu nejednoznačnosti příslušných ustanovení, a v budoucnu může převážet jiný než námi uváděný výklad.

Své připomínky laskavě zasílejte na e-mailovou adresu: linda.janoutova@weinholdlegal.com, anebo kontaktujte osobu, s níž jste obvykle ve spojení.

Automatické vytěžování textů a dat i rozmnožování či extrakce jejich obsahu pro účely automatizované analýzy z tohoto informačního materiálu je ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a § 39c zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona, bez výslovného předchozího písemného souhlasu společnosti Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář zakázáno, ledaže při jakémkoliv takovém použití bude autorství společnosti Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář výslovně uvedeno, a to spolu s odkazem na umístění takového textu a dat.